

యిక కుటుంబం

గండూరి కృష్ణ

“క్రమలా, క-మ-లా కష్టా”

కృష్ణమూర్తి అరుపులకు వంటింట్లోంచి గబగబా పరిగెత్తు కొచ్చింది కమల. ‘నింకొంపల వెంటుకున్నాయో అనుకుంటూ.

“ఈ తెల్ల వెంట్రుక కొట్టిగ లాగెయ్యవోయ్!” అన్నాడు కృష్ణమూర్తి మొహం అదోలాపెట్టి “తెల్ల వెంట్రుక కాదండీ మూర్తిగారూ ముసలి వెంట్రుక” చేతులు తుడుచుకుంటూ వూడకించి కమల దగ్గరగా వచ్చి ‘పలిత కేశమును’ పెకిలించి పనికి ఉపకరించుచింది

“అదే పాఠశాల దెరిజే లా టాప్ లక తల అన్నాడు దొరికిందే పం ద ని డిఫెరెన్స్ బిట్సే వెల్ల వెంట్రుక అండే కృష్ణమూర్తి. ముసలి వెంట్రుక” అంటూ కమల నడుం “అమ్మయ్య ఇదిగో మీ శ్రుతువు. యిం చుట్టూ చెయ్యి వేసి బిగించి, ఆమె గుండె పదలంది.”

కృష్ణమూర్తి పదలేడు చేతులు యింకా బిగించాడు

“మాడండి కృష్ణమూర్తిగారూ! నేను కార్యము దాసి, శయనేషు చంఢా ... ఫోర్టు ఫోలియోలు నిర్వర్తిస్తున్నాను గాని, పురై టైము రంభని కాను. అందేత మీరు నన్ను కరుణించి యీ ఖైదు విడిపిస్తే మీ రంహంలోకి శుభ్రమై వ భోజనం వడ్డింప గలను. ఆ తరువాత మీ ‘దయ.’ లతని తల నుంచి వచ్చే “క్రిమ్” వా స న మ ల్కనూణిస్తూ అన్నది కమల అరని భుజం మీది చేతులు తీయకుండానే.

“కనలా, నీకు బొత్తిగా ‘ఈస్టేట్ సెన్సు’ లేదోయ్.”

“చిత్తం! అందుకే చింతిస్తున్నాను.” అంది కమల బాధగా ముఖంపెట్టి.

“మి పంచేంద్రియాలూ బాగా పని చేస్తున్నాయి కదా! మీ ముక్కుకి పంటింటిలో నుంచి వచ్చే వాసన - పాలు పొంగిపోయి నప్పటిదో, నప్పు హూసిపోతున్న వుటిదో - చెలుస్తోందా? అలాగే నిలబడి కదిలే ప్రయత్నం చెయ్యకుండా అడిగింది కమల!

అదిరిపడి అమె నరం వొ దితే సే రు కృష్ణమూర్తి.

“తొందరగా నూరు పక్క నూరువాని వాస్తే అనలు దినలేం” అంటూ లేవ బోయాడు గజాలం!

“వ వెధవనప్పు కంటిపాతే కారవెనుకు తివొచ్చు రెయ్యరూ! మీ ఆం ఆం! ఎంబ మంచి వాసనొస్తుందో?... నిన్ను గీసుకున్న యీ గెడ్డం అకురాలయలా ఎంత బాగా వుందో? మిమ్మల్నిలా ఒదిరి వా కంలు ల “బ్లడ్డి” పంటింట్లోకి వెళ్ళబుద్ధి కావటం రేడు” ఎప్పు నావుకొంటూ చిరిపిగా చూస్తూ అతన్ని రేవనివ్వకుండా అన్నది కమల. కృష్ణమూర్తి బిక్కమొహంనేసిడు.

“ఇంత రసవర్తర ఘట్టాన్నొచ్చితేసి నూడిపోతున్న పస్స గురించి ఒలోనిస్తు న్నారా! మీ కనలూ...”

“ఈస్టేట్ సెన్సు లేదు... సరేనా? మాటరుమాట అప్పడెప్పేశావుగా యిక పో పంటింట్లోకి. నీ నోట్లో నోరు పెట్టడం నాదే బుద్ధితక్కువ” వూట అందుకొని పూర్తిచేసేడు కృష్ణమూర్తి.

“మరే. యింత సేపట్టించి ఎదురు

ఎ.జి.ఎస్
రింగ్ సోలిడ్

తామర, చిడుములు హరియు ఎగ్జిమా
మున్నగు చర్మవ్యాధులకు శ్రేష్ఠమైనది

SAGSONS CHEMICAL CO.,
MADRAS-81

కేశవర్ధినిని

మీరు తలకు రాసుకొనే నూనెలో కలిపి ఉపయోగిస్తే
అధికంగా మంచి గుణాన్ని పొందుతారు. మీ తల
వెండ్రుకలు ఒత్తుగా రోజు రోజుకీ పొడుగ్గా పెరుగుతాయి.

దక్షిణ/భారతదేశపు సాంప్రదాయక కేశ సాందర్య రహస్యమే కేశవర్ధిని.
మిరువారుకొనే తలనూనెలో కేశవర్ధినిని కలిపి ప్రతి రోజూ తలకురాని
తల చర్మానికి అంటేటట్లు చేయండి. మీ తల వెండ్రుకలు ఊడి
పోకుండా జేసి ఆరోగ్యవంతంగా అందంగా పెరిగించడానికి ఇదేమంచి
మార్గము ఇప్పుడే కేశవర్ధినిని ఉపయోగించడం మొదలు పెట్టండి.

కేశవర్ధిని సాధారణ తల నూనెకాదు. దీన్ని కొబ్బరినూనె లోనే లేక మీరు
వాణ్ణి ఇతర తల నూనెలోకీ కలిపి వాడాలి.

కేశవర్ధిని (ప్రోడక్ట్స్), అక్కాటూ రోడ్డు, మద్రాసు-600 087

OBM 3837/1 TC

తిక్క కుదిరింది

గుండా నిలబడితే ఆఖరికి బుగ్గ మీద కూడా
వోరానవులేదు గాని..."

"ఖర్చూరా బాబూ! నాకివాళ కంచంలోకి
అన్నంవచ్చే యోగ్యత లేదు. సర్వర్
సాంబయ్యేగతి." తలవట్టు కూర్చున్నాడు
మూర్తి.

"మాడిపోతున్నది పక్కింటివారి పప్పు
లెండి. మనవప్పు "కుక్కర్"లో వుంది.
అంచేత మీరు యీ వేతులు తీసేసి మళ్ళీ
ఓ అరగంట తలలతా శుభ్రంగా దువ్వేసు
కోండి" అంటూ బుగ్గ గిల్లి మూర్తికి
మళ్ళీ ఆ అవకాశం యివ్వకుండా వంటం
ట్లోకి వెళ్లిపోయింది కమల.

తొమ్మిదిన్నరయింది. ఆఫీసుకెళ్ళడానికి
సైకిలు క్రిందకు దించి "ఏదో మర్చి
పోయాను కనులా. మంచినీళ్ళు తాగడంలా
వుంది" అన్నాడు కృష్ణమూర్తి సాగనంప
డానికి వచి ప కమలతో.

"మీరు మర్చిపోయింది నా దగ్గర
వదిలంగా వుందిగాని, ఈ వక్కసాడి వేసు
కొని యిక బయలుదేరండి. టైమయ్యే
వరకూ సరసాలాడడం మళ్ళీ ఆదరా బాదలా
సైకిలు తొక్కడం..." బెదిరించింది కమల.

"అసలు కమలా? నువ్వు నాకు
మొగుడివా, నేను నీకుమొగుడినా" నెమ్మదిగా
అడిగాడు కృష్ణమూర్తి నీ రి య న్ గా
మొహంపెట్టి.

"సాయంత్రం తొందరగా వచ్చేయ్యండి
ఆ సంగతేదో తేల్చేద్దాం. మీరిక సైకి
లెక్కకపోతే అందరికీల్లోనూ వసులాగి
పోతాయి. ఆడ తలవాయలన్నీ కిటికీల
దగ్గరకొచ్చేసేయి!" దిగులుగా ముఖం
పెట్టి అంది కమల.

ఎదురింటి కిటికీలోంచి ఒక రామారావు
తినేసేలా చూస్తున్నాడు.

"బింటికే, వంట చేసేసి సిద్దంగా
వుండు" అంటూ కన్నుగీటి హుషారుగా
సైకిలెక్కి వెళ్లిపోయాడు కృష్ణమూర్తి.

తలుపులు వేస్తూ య ధా లా పం గా
ఎదురింటి వైపు చూసింది. అతనింకా
అలాగే చూస్తున్నాడు రాళ్ళారెండూ ఎవరో
అక్కడే కొట్టేసినట్టు. కమలకు అసహ్యం
పుట్టుకొచ్చింది. త లు పు భదాయిమని
తబ్బంచేస్తూ వేసి, వచ్చి మం చం మీ ద

పడుతోంది. మంచంమీది తలగడ నునానన కొడుతోంది. కృష్ణమూర్తి తలపుకొచ్చేడు. పేరు కష్ణమూర్తిగాని, ఎంత సంస్కార వంతుడు. మొ న్నె ప్ప డో... "మీకేం అఫీసులో టైసిస్టుతో పరిసాలాడుతూ కూర్చుంటారు. నాకిక్కడేం తోచడం లేదు." అంది నవ్వుతూ, కృష్ణమూర్తి బాధగా మొహం పెట్టి.

"అలా అనకు కమలా, మీ అడవాళ్ళని మీరే తక్కువగా అంచనావేస్తే మగవాళ్ళేం గౌరవిస్తారు వెళ్ళు. ఏదో యింట్లో సహాయంగా వుంటుందని సుద్యోగం చేస్తారుకాని మొ గా ఢ్ల తో పరిసాలాడ్డానిక్కాదు. ఏం మాట్లాడితే ఏ అర్థాలు తీస్తారోనని వాళ్ళు చాలా జాగ్రత్తగా వుంటారు. ఎక్కువ మాట్లాడితే వాగించడానికి చూస్తారు. తక్కువ మాట్లాడితే తలబిడును, సాగరు అంటారు. సాపం అడవాళ్ళు అఫీసులో సుద్యోగం చెయ్యడం కత్తిమీద సాములా వుంటుంది." అన్నాడు సానుభూతిగా.

కమల చాలా నొచ్చుకుంది. అడవాళ్ళ గురించి చదువుకొని కూడా చటుక్కున అలా మాట్లాడేసి వంతుకు.

ఇల్లంతా సర్ది మొహం కడుక్కొని 'వోడోహో' వనల తీసింది కమల కాసేపు చదువుకోవచ్చని.

సున్నకం యింకా తెరవనేలేదు "కమలక్కా నిద్రపోయావా" అంటూ వచ్చింది రాధ; ఎదురింట్ రామా రావు భార్య.

అంతకు ముందున్న యిల్లు సౌకర్యంగా లేదని నానా యాతనపడి ఈ యిల్లు సంపాదించాడు కృష్ణమూర్తి. అచ్చి సౌకర్యాలూ వుండి ఎక్కచ్చిగా వున్న ఈ యింట్లోకి రావడం, వాళ్ళాయనకు అసీనరు (వమోష) వొచ్చినంత సంబరం కలిగించింది కమలకు. వచ్చిన మర్నాటినుంచే రామారావు చూపుల వేల ప్రారంభమయింది. మూడవ నాటి నుండి రాధ రాకపోకలు ప్రారంభ మయ్యాయి. ఈ రామారావు చూపుల్లేక పోతే లోకాలిటి కూడా చక్కగా వుంది అనుకుంది కమల.

రాధ పచ్చని శరీరంతో, కొంచెం పాటిగా గున్నమామిడిలా వుంటుంది. రామారావు అఫీసు రెళ్ళగానే యిల్లు సర్వేసి తాళంవేసి కమల దగ్గరకొచ్చి ఒక గంట

పాఠశాలకు, స్వయం సహాయ సహకార సంఘం వారిచే నిర్వహించిన అంధ్రప్రదేశ్ అస్థాన విజ్ఞాన కార్యక్రమం. దాశరథి, నేదికస్తా వానిలిసాటి విజయంకొన్ని, డా. వి. యస్. అచ్యుతవల్లి, సభాధ్యక్షులు (శ్రీ మునుసూరి జగన్నాధరావు, శ్రీ వివారింకం చూడవచ్చును.

కబుర్లు వెప్పి అవలంతలు రాగానే యింటి రెల్లి నిద్రపోవడం రాధ దివచర్య అయిపోయింది.

"మవు చక్కగా నన్నుగా సైరాబాసులా వుంటావక్కా" అంది రాధ కుర్చీలో సుఖం వేసుకూర్చోంది.

అ మాటలు అ విడని కావనిపించి "సైరాబాసులరాధ" అంది కమల కుకూహలంగా రాధ కళ్ళలోకి చూస్తూ.

"హిందీ పనిమాలో వెస్తుంది గదూ. దిలీప్ కుమార్ భార్యలు" అంది రాధ నాకు తెలియదనుకున్నానా అన్నట్టు మొహం పెట్టి.

"నీ కెనరు చెప్పేరు?" యధాలాపంగా అడిగినట్టు అడిగింది కమల.

"ఇంచెనరు చెప్పారు! మా ఆయనే" అంది నీకీమాత్రం తెలియదా అన్నట్టు మొహంపెట్టి రాధ.

మొవ్వు నొకసారిమితాయి వుండలు పెట్టి తిననుంటే "తీసితింటే లావయిపోతారట కమలక్కా, నేను తినడం మానేసేను" అంది రాధ ఆ పని చెయ్యడం తనకేమాత్రం యిష్టం లేనట్టు మొహం పెట్టి. "నీకు సన్నబడదామన్న సాడు బుద్దెం దుకు పుట్టింది? నేను లావయాలని నానా గడ్డి తింటున్నాను" అంది కమల నవ్వుతూ.

"మా ఆయన అస్తమానం లావైపోతున్నావ్. మీ కమలక్కా చూడు చక్కగా సన్నగా ఎలావుందో అంటున్నారు. అందుకు నీలా సన్నబడదామని స్వీట్లు మానేశాను" అంది రాధ అమాయకంగా. ప రీ క్ష గా చూస్తే రాధ కొద్దిగ చిక్కినల్సే కనిపించింది.

కమల రోలోవరే విట్టుర్ని వూరు కుంది.

కమల చివ్వుప్పట్టుంటే ఎండ కన్నెరుగ నిది కాదు. కో ఎడ్యుకేషన్ లా లే జీ లో చదివింది. మగపిల్లల చూపులు విసుర్లు చాలా పరదాగానే భరించేది.

చాలానుంది అబ్బాయిలు కమలతో స్నేహానికి ప్రరూతలూగేవారు. కమల పినిమాకెళ్తుందని తెలుస్తే చాలు బొల్కా సిలో కనీసం రెండు వరుసలు కాలేజీ కుర్ర వాళ్ళతో నిండిపోయేవి. కమల తన గొప్ప తనానికి అప్పడప్పుడు గర్వపడేది కూడా! యిన్నటి గొడవ నుచో తలవొప్పిగా తయారయింది కమలకు. పెళ్లి చేసుకొని కాపురం చేసుకుంటున్న మనిషి యింకో యిల్లాల్లి వైపు తిన్నేసేలా చూస్తుంటే కమలకు కారం రాసుకున్నట్టుంటుంది. రామారావుకి, కృష్ణమూర్తికి చెప్పి బుద్ధి చెప్పిస్తేనో! నాకు కిటికీ దగ్గర నిలబడడం అలవాటు. మీ అనిడకోసం కాదు నేన్నిలబడత అంటా దేమో. అనవసరం గొడవా గోలాను. తన బి.ఎ. చదువు యిటువంటి స మ న్య లు పరిష్కరించుకోడానికి ఏ మాత్రం పనికి రాలేదు. అ సు కుం ది కమల గట్టిగా నిట్టురుస్తూ.

యింకో నాలుగు రోజులు పోయాక "కమలక్కా, చిన్న సువ్వేసుకున్న ముడిలాగ నాక్కూడా పెద్ద ముడి వెయ్యవూ" అంటూ పిమ్మలూ, బవ్ తీసుకొచ్చి ఎదురుగా కూర్చుంది రాధ.

చిన్న సాయంత్రం కమల పెద్దముడి చేసుకొని, చెవులకు రింగులు పెట్టుకొని

డా. సి.వి.కె. రావు, B.A., నెక్స్ సైన్సిస్

వైద్య విద్యాన - వైద్యవార్య
హస్త ప్రయోగం వరముల బల
హీనత, అంగమః చిన్నదగుట,
శిశుస్కలనము, తిక్లన్యము,
సుఖలోగములకు, చూచునీ క
వ్యాధులకు శాస్త్రీయ చికిత్స,
సోస్యద్యారకూడా చికిత్స గలదు.

రా మా న్ క్షి ని క్

టి. బి. రోడ్, తెనాలి. ఫోన్ : 700.

74 సం. గా అఖండ ప్రఖ్యాతి గాంచిన

నారసింహలక్ష్మం

రిజిస్టర్డ్ టేడ్ మార్కెడ్

అన్ని రకములైన (ముఖ్యముగా పురుషుల
గణహీనతలను సోగట్ట రక్త వృద్ధిని,
పుష్టిని కల్పించు వాణికరము.
1 డబ్బా రు. 7-25 సోస్. (వైద్యకము.)

పి. జి. వి. అండ్ కో.,

పెరిదేపి 523273 (వకాశంజిల్లా)

క్యాట్లాగు ఉచితము, కోరినవారికి
నిజస్థితి ఇవ్వబడును.

మూలశంకకు

త్వరగా

నమ్మకమైన

హెడన్ సా

విరేపనముతో

చికిత్సను పొందండి

- శస్త్రచికిత్స

ఆవసరములేదు!

తిక్క కుదిరింది

కృష్ణమూర్తి కూడా షిపింగ్ కెళ్ళింది. టర్నింగ్ లో రామారావును చూసి "నువ్వు చూసేవా నాయనా, నీ కంటబడకుండా మాత్రం నాకు రోజు గడవడం లేదు" అనుకుంటూ విసుక్కుంది కమల.

"నీకు ముడి బావుండదు రాధా, రిబ్బన్ తో కట్టుకొని వదిలేస్తే చక్కగా వుంటుంది" అంది కమల.

"నీకూ నాకూ వచ్చితే సరిపోయిందా. ఆయనకు నచ్చొద్దు" అంది రాధ.

"ఆయనకు నచ్చేలా వుండడమేనా నీ పని. గంగిరెద్దులా అన్నిటికీ తలూపడానికి నీకు సిగ్గులేదు. నువ్వేం తోలు బొమ్మనా ఎలా అడిస్తే అలా అడ్డానికి?" అంది తీక్షణంగా కమల. రాధ కళ్ళనిండా నీళ్లు పెట్టుకుంది మాట్లాడకుండా.

"నిజమే రాధా. ఎవరి అందం వాళ్ళది. నీలా బొద్దుగా పచ్చగా అవ్వాలంటే మాత్రం నే నవ్వగలనా. నీ పుంగలాల జాట్టు నాకు కావాలంటే తెచ్చుకోగలనా, మీ ఆయనకు బుద్ధి లేకపోతే నీ కై నా వుండొద్దు" రాధ జాట్టు నిమరుతూ అంది కమల. రాధ కళ్లు తుడుచుకొని చెప్పింది.

"రామారావు ప్రతిదానికి కమలను పోల్చి రాధను దెప్పతాడట. అవిడ కట్టుకున్న చీర చూడు ఎంత అందంగా వుందో, నువ్వు కొంటావు బోల్డంత డబ్బుసోసి అమ్మమ్మ చీరలు. అసలు నీవు ఏ చీర కట్టినా ఆ చీర అందమే సోతుంది అంటాడట. అవిడ చూడు నన్నుగా బొమ్మలా ఎలా వుందో. నువ్వు నడుస్తుంటే చిన్న ఏనుగుపిల్ల నడుస్తున్నట్టే" అంటాడట. రాధ మనసులో చాలా బాధపడుతూ చెప్పింది.

"అతను చెప్పినట్టు నువ్వు వింటున్నావు బాగానే వుంది. నువ్వు చెప్పినట్టు అతను వింటాడో లేదో అడిగి చూడు" అని చెప్పి పంపించింది రాధను.

"కమలక్క వేసింది ముడి బావుందా" మామూలుగా అడిగింది రాధ, ఆసీనునుంచి వచ్చిన రామారావుకి కాఫీయిస్తూ.

"బ్రహ్మాండంగా వుంది. నువ్వు రెండు జన్మలెత్తినా అలా వేసుకోలేవు. సినిమా కెళ్లామేమిటి" హుషారుగా అడిగాడు

రామారావు.

"వెళ్లాం కానీ..." అంటూ అర్జో క్రిలో ఆగిపోయింది రాధ.

"చెప్పు సంశయం ఎందుకు" అనకీగా అడిగాడు రామారావు.

"మీరుకూడానే, కమలక్క మొగుడు కృష్ణమూర్తిలాగ లుకవోచేసుకొని, టై కట్టుకోని, బూటేసుకుంటే బావుంటుందండీ" గరంగా అడిగింది రాధ.

రామారావు ముందు తెల్లబోయి రాధ వైపు అర్థం కానట్టు చూసేడు.

"నిజమేనండీ, మీ రెప్పలూ షర్ట్ బయటే వేసుకుంటారు. నిన్న తను నీలం ఫేంటులో తెల్ల చొక్కా దోపుకుంటే ఎంత బావుంది. మీకూ వుందిగా నీలం ఫేంటు తెల్ల చొక్కా" అమాయకంగా మొహం పెట్టి అంది రాధ. మీరు చెప్పినట్లైతే వింటాను, ఈ ఒక్క కోర్కె తీర్చలేరా అన్నట్టుంది రాధ మొహం.

రామారావుకున్న బొజ్జ మీద లుకవో వేసుకుంటే అసహ్యంగా వుంటుంది రెండు పొట్టులయినట్టు. బెలాన్ మధ్య దారం కట్టు కట్టివట్టు. కాలుతున్న యిస్త్రీ పెట్టెలో సురకేసినట్టుయింది రామారావుకి.

"నీ మొహం ఎవడో కృష్ణమూర్తిలాగా, కన్నయ్యగాడిలాగా వుండవలసిన ఖర్మ నాకేం పట్టేంది. నేను నేనులా వుండడమే నా కిష్టం. నువ్వుముడి విప్పేసి చక్కగా రిబ్బన్ తో కట్టుకో. ఎవరో ముడేసుకున్నారని నువ్వు ముడేసుకోవడం మెందుకు? నడు సినిమాకెళ్లాం మనం యింకొక కళ్ళని యిమిటేట్ చెయ్యవలసిన వనేమీ లేదు. మనం మనలాగే వుందాం" అన్నాడు రామారావు.

"మరి?" అని తిరగేసి అడగలేదు భారతనారీమణి రాధ. అమ్మయ్య అనుకుంటూ ముడి సిన్నులు తీయడం ప్రారంభించింది.

"తమ యింటివైపు చూడకుండా మెట్లు దిగిన రామారావుని, కష్టపడి వేయించుకున్న ముడివిప్పేసి, జాట్టును రిబ్బన్ తో కట్టి దీమాగా నడుస్తున్న రాధను చూసి.

"వీడి తిక్క కుదిరినట్టుంది. అమ్మయ్య బ్రతికించావురా దేవుడా" అనుకుంది కమల తేలికనడగ మనసుతో.